

De Regentschapsraad van Pekalongan

stelt vast de volgende verordening:

SLACHTVERORDENING Regentschap Pekalongan.**A. ALGEMEENE BEPALINGEN.****Artikel 1.**

Deze verordening verstaat onder:

1. vee: paarden, runderen, buffels, schapen, geiten en tamme varkens;
2. vleesch: alle deelen van geslacht vee, behalve huid, horens, hoeven en klauwen;
3. verkoopen van vleesch: het behandelen, bewerken, verkoopen, te koop aanbieden, afleveren, verruilen, uitdeelen of ten verkoop in voorraad hebben van vleesch;
4. vleeschverkoopplaats: het perceel, waar vleesch wordt verkocht;
5. algemeene slachtplaats: het door het regentschap beheerde erf of gebouw, alwaar vee wordt geslacht;
6. bijzondere slachtplaats: het door anderen dan het regentschap beheerde erf of gebouw, alwaar vee wordt geslacht;
7. (*Gew. Rg. Vdg. 31-12-32; Pr. Bl. 25-2-33; Bvg. Sr. C No. 3*) slager: hij die van het exploiteeren van een slagerij en/of van een vleeschverkoopplaats zijn beroep maakt.

Artikel 2.

Deze verordening is niet van toepassing op het verkoopen van vleesch, dat door drogen, kruiden, zouten, roosteren, koken of luchtdicht afsluiten min of meer is verduurzaamd.

Artikel 3.

(1) Het is verboden het beroep van slager uit te oefenen zonder schriftelijke vergunning van het College van Gecommitteerden.

(2) Het verzoekschrift strekkende tot het verkrijgen van een vergunning moet vermelden den naam en de woonplaats van den verzoeker.

Artikel 4.

- (1) De vergunning wordt geweigerd, indien:
- a. binnen het jaar, voorafgaande aan de aanvraag, een vroeger aan den verzoeker verleende vergunning, anders dan op eigen verzoek, is ingetrokken;
 - b. redenen van openbare orde of algemeen belang, welke in het besluit van weigering worden vermeld, zich tegen het verleenen van de vergunning verzetten.

(2) Van beslissingen, bedoeld in lid 1 sub *b*, kan binnen den termijn van één maand in beroep worden gekomen bij den Regentschapsraad.

Artikel 5.

De in artikel 3 bedoelde vergunning is niet voor overdracht vatbaar.

**B. VAN DE WIJZE VAN HET SLACHTEN VAN VEE
EN HET VERKOOPEN VAN VLEESCH.**

Artikel 6.

(1) Het dooden van vee heeft plaats door afsnijden van den hals of het doorsteken van groote halsbloedvaten.

(2) Tot het verder slachten wordt eerst overgegaan, nadat de dood door verbloeding is ingetreden.

Artikel 7.

(1) Alle personen, werkzaam bij het slachten van vee en het verkoopen van vleesch, moeten zindelijk gekleed zijn.

(2) Zij mogen niet lijdende zijn aan een besmettelijke ziekte of een huidziekte en niet behept zijn met zweren of etterende wonden.

Artikel 8.

Bijzondere slachtplaatsen moeten voorzien zijn van:

1. een waterdichten bodem;
2. gemetselde goten voor het afvoeren van vuil;
3. Spoelwater;
4. blank geschuurde metalen vleeschhaken.

Artikel 9.

Vleeschverkoopplaatsen moeten voorzien zijn van:

1. goed geluchte bewaarplaatsen, uitsluitend bestemd voor het bewaren van vleesch;
2. tafels voor uitstalling van vleesch, welke zijn bekleed met zink of vervaardigd van voor vocht ondoordringbaar en gemakkelijk te reinigen materiaal;
3. blank geschuurde metalen vleeschhaken.

Artikel 10.

Het vervoeren van vleesch moet geschieden in voertuigen, welke aan den binnenkant bekleed zijn met zink of in goed gesloten manden.

Artikel 11.

(1) Slacht- en vleeschverkoopplaatsen zoomede alle voorwerpen, waarmede vleesch bij het slachten en het verkoopen in aanraking komt, moeten in zindelijken toestand verkeeren.

(2) Tijdens het verkoopen moet vleesch zooveel mogelijk beschut zijn tegen de directe inwerking van zonnestralen, tegen regen, stof, insecten of andere invloeden, welke de bruikbaarheid van vleesch doen verminderen.

(3) Het is verboden het voor verkoop bestemde vleesch met water in te spuiten, met vet te bekleeden of andere soortgelijke bewerkingen te doen ondergaan, waarbij de samenstelling van het vleesch gewijzigd wordt.

Artikel 12.

(1) Vleesch, dat in kennelijk voor menschelijk gebruik ongeschikten toestand verkeert, wordt in beslag genomen en vernietigd.

(2) Tot deze in beslagneming en vernietiging zijn bevoegd de ambtenaren, genoemd in artikel 28.

(3) Voor in beslag genomen en vernietigd vleesch wordt geen schadeloosstelling uitgekeerd.

C. VAN DE OPENBARE SLACHTPLAATSEN EN DE SLACHTKRINGEN.

Artikel 13.

Op plaatsen, door den Regentschapsraad aan te wijzen, worden algemeene slachtplaatsen opgericht.

Artikel 14.

(1) Voor elke algemeene slachtplaats wordt door den Regentschapsraad een slachtring vastgesteld, welke kring in het algemeen een straal van vijf kilometer zal bezitten, terwijl de algemeene slachtplaats zooveel mogelijk het middelpunt van den kring zal vormen.

(2) Het is verboden binnen dezen kring vee te slachten elders dan in de daarbinnen gelegen algemeene slachtplaats.

(3) Van het in het tweede lid van dit artikel bedoelde verbod is uitgezonderd :

- a. het slachten van vee, bedoeld in artikelen 20 en 21 van deze verordening ;
- b. het slachten van schapen, geiten en tamme varkens buiten de plaats, waarin de algemeene slachtplaats is gelegen, indien het van deze dieren afkomstige vleesch niet wordt verkocht ;
- c. het slachten van vee, waarvoor de algemeene slachtplaats niet is ingericht.

(4) Het is verboden binnen slachtringen vleesch in te voeren.

(5) Van het in het vierde lid van dit artikel bedoelde verbod is uitgezonderd :

- a. het vleesch, dat bestemd is voor eigen gebruik, echter in een hoeveelheid van ten hoogste twee kilogram ;
- b. het vleesch, waarvan duidelijk blijkt, dat het door een van overheidswege voor de keuring van vleesch aangestelden ambtenaar is goedgekeurd.

Artikel 15.

(1) Het beheer van een algemeene slachtplaats en de keuring van slachtvee en vleesch in slachtringen zijn opgedragen aan

een kuismeester.

(2) Teneinde den keurmeester behulpzaam te zijn en zoo noodig te vervangen, kunnen hulpkeurmeesters worden aange-steld.

(3) Het College van Gecommitteerden stelt een reglement vast voor het beheer en het gebruik van algemeene slachtplaatsen.

(4) Het College van Gecommitteerden houdt toezicht op het beheer van erven en gebouwen, behoorende tot de algemeene slachtplaats.

D. VAN HET ONDERZOEK VAN SLACHTVEE EN HET KEUREN EN MERKEN VAN VLEESCH BINNEN SLACHTKRINGEN.

Artikel 16

(1) Uitgezonderd in de gevallen, bedoeld in de artikelen 14, derde lid sub *b* en *c* en 20 is het verboden in slachtringen vee te slachten zonder toestemming van den keurmeester.

(2) Tot het onderzoek van het vee voor het verleenen der in lid 1 bedoelde toestemming gaat de keurmeester eerst over, wanneer hem gebleken is, dat de verschuldigde slachtbelasting is voldaan en bovendien, indien het een vrouwelijk rund of vrouwelijke buffel betreft, dat het dier niet meer nuttig voor de voorttelling wordt geacht.

(3) (*Gew. Rg. Vdg. 31-12-32 ; Pr. Bl. 25-2-33 ; Bvg. Sr. C No. 3 ; Rg. Vdg. 9-12-36 ; Pr. Bl. 1-3-37 ; Bvg. Sr. C No. 2*) Na goedkeuring wordt door den keurmeester een keuringsmerk op de huid van de dij boven den sprong (hiel) aangebracht.

Artikel 17.

(1) Indien bij het in artikel 16 bedoelde onderzoek den keurmeester blijkt, dat het onderzochte vee lijdende is of verdacht wordt te lijden aan een besmettelijke veeziekte in den zin der wet, dan meldt hij dit onverwijld aan den Regent.

(2) Het verleenen van toestemming tot het slachten van het in lid 1 bedoelde ziekte of verdachte vee wordt uitgesteld.

(3) Eveneens wordt uitgesteld het verleenen van toestemming tot het slachten van oververmoeid vee.

Artikel 18.

(1) Indien de keurmeester toestemming geeft tot slachten, moet dit slachten binnen 24 uren na het onderzoek geschieden.

(2) Heeft het slachten niet binnen dien tijd plaats, dan mag dit slechts geschieden na een nieuwe keuring.

(3) (*Aangev. Rg. Vdg. 9-12-36 ; Pr. Bl. 1-3-37 ; Bvg. Sr. C No. 2*) De keuring en het slachten van vee mag alleen bij daglicht geschieden. In bijzondere gevallen kan in deze dispensatie worden verleend door het College van Gecommitteerden.

Artikel 19.

(1) Na het slachten wordt het vleesch gekeurd.

(2) De keurmeester is bevoegd de daartoe noodige insnijdingen in spieren en organen te maken.

(3) Goedgekeurde deelen van het slachtvee worden gemerkt met een stempel ; het model daarvan en de kleur van den giftvrijen stempelinkt worden door het College van Gecommitteerden vastgesteld.

(4) Afgekeurde deelen worden vernietigd.

(5) Indien vleesch slechts na een bewerking te hebben ondergaan kan worden goedgekeurd, dan wordt de aard van die bewerking door den keurmeester bepaald.

(6) Nadat het vleesch de in het vorige lid bedoelde bewerking ten genoegen van den keurmeester heeft ondergaan, wordt er mede gehandeld als vermeld in het 3e lid van dit artikel.

(7) Het verkoopen van vleesch, niet voorzien van het in het derde lid van dit artikel bedoelde merk, is verboden.

Artikel 20.

(1) In buitengewone gevallen, zooals beenbreuk, zware verwonding, ernstige ziekte van het te slachten vee, is binnen een slachtkring het slachten van het verwonde of ziekte vee buiten de algemeene slachtplaats toegestaan.

(2) In de in lid 1 bedoelde gevallen wordt den keurmeester door den eigenaar ten spoedigste het voornemen tot slachten gemeld, waarna de keurmeester zich begeeft naar de plaats, waar het te slachten vee zich bevindt.

(3) Zoo mogelijk dient de komst van den keurmeester te worden afgewacht, alvorens tot slachten wordt overgegaan.

(4) Keuring en stempeling van vleesch geschieden in de bij dit artikel bedoelde gevallen ter plaatse, waar het vee geslacht wordt.

Artikel 21.

(1) Het College van Gecommitteerden is bevoegd om, indien een godsdienstige plechtigheid gepaard moet gaan met het slachten van vee, dat volgens de bepalingen van deze verordening in een algemeene slachtplaats moet worden geslacht, op het daartoe gedaan verzoek vergunning te verleenen tot het slachten van dit vee buiten de algemeene slachtplaats.

(2) Het vee wordt alsdan voor het slachten door den keurmeester onderzocht en het vleesch na de slacht gekeurd.

Artikel 22.

De kosten van keuring in de gevallen bedoeld in de artikelen 20 en 21 zijn gelijk aan die, vermeld in artikel 25, vermeerderd met de kosten voor vervoer van den keurmeester, welke worden gerekend f 0,10 per kilometer te bedragen.

E. VAN DE ALGEMEENE BEWAARPLAATSEN VAN VLEESCH.

Artikel 23.

(1) Aan algemeene slachtplaatsen kunnen algemeene bewaarplaatsen van vleesch verbonden zijn.

(2) Waar dit het geval is, is het verboden vleesch buiten de algemeene slachtplaats te brengen, alvorens het gedurende een door het College van Gecommitteerden vast te stellen tijd verbleven is in de algemeene bewaarplaats van vleesch.

(3) Van dit verbod zijn uitgezonderd de hoeveelheid vleesch, door slagers benodigd voor onmiddellijken verkoop en maag en darmen van het slachtvee.

F. VAN DE STALLEN, VERBONDEN AAN ALGEMEENE SLACHTPLAATSEN.

Artikel 24.

Bij algemeene slachtplaatsen kan gelegenheid worden gegeven tot stalling van vee.

G. VAN DE TARIEVEN.

Artikel 25.

(1) Voor het keuren van slachtvee, en vleesch, het gebruik van de algemeene slachtplaats en daarbij behoorende bewaarplaats van vleesch en het stallen van vee is een betaling verschuldigd van :

1. f 1,50 (een gulden en vijftig cent) voor paarden, runderen en buffels per stuk ;
2. f 0,15 (vijftien cent) voor schapen en geiten per stuk ;
3. f 1,— (een gulden) voor varkens per stuk.

(2) Voor de herkeuring als bedoeld in artikel 18 lid 2 is een betaling verschuldigd van :

1. f 0,25 (vijf en twintig cent) voor dieren genoemd in sub ten eerste van het vorige lid ;
2. f 0,20 (twintig cent) voor dieren genoemd in sub ten derde van het vorige lid.

(3) Voor de herkeuring van dieren bedoeld in lid 1 sub ten tweede van dit artikel is geen betaling verschuldigd.

H. STRAFBEPALINGEN.

Artikel 26.

Overtreding van de verbodsbepalingen en niet nakoming van de verplichtingen vervat in de artikelen 3 (1), 7, 8, 9, 10, 11, 14, (2,4) 16 (1),12 (7),23 (2) wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste acht dagen of een geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

Artikel 27.

(1) Wanneer door een slager niet of onvoldoende wordt voldaan aan de bepalingen van deze verordening of aan de voorschriften van het reglement, bedoeld in artikel 15 derde lid, kan

de vergunning tot uitoefening van zijn beroep door het College van Gecommitteerden voor een in het desbetreffende besluit te bepalen tijd dan wel voor goed worden ingetrokken.

(2) Van deze beslissingen van het College van Gecommitteerden kan binnen den termijn van één maand in beroep worden gekomen bij den Regentschapsraad.

(Aangev. Rg. Vdg. 31-12-32; Pr. Bl. 25-2-33; Bvg. Sr. C No. 3):

Artikel 27a.

Ten aanzien van rechtspersonen worden de gebods- en verbodsbepalingen dezer verordening geacht te zijn gericht tegen of opgelegd aan de bestuurders van dien rechtspersoon en den bedrijfsleider.

I. SLOTBEPALINGEN.

Artikel 28.

(1) Het toezicht op de naleving van de voorschriften en de opsporing van overtredingen der bepalingen van deze verordening is mede opgedragen aan het personeel van den Provincialen Veeartsenijkundigen Dienst voor zoover dat door het Provinciaal Bestuur met werkzaamheden van veeartsenijkundigen aard ten behoeve van het Regentschap is of zal worden belast en binnen slachtkringen ook aan den keurmeester.

(2) *(Aangev. Rg. Vdg. 31-12-32; Pr. Bl. 25-2-33; Bvg. Sr. C No. 3)* De in lid 1 van dit artikel bedoelde opsporingsambtenaren zijn bevoegd om buiten de algemeene slachtplaatsen die plaatsen te betreden, waar vee geslacht dan wel vleesch verkocht wordt.

Artikel 29.

Met ingang van den datum van inwerkingtreding van deze verordening worden ingetrokken:

- a. de verordening van den Gewestelijken Raad van Pekalongan „op de algemeene slachtplaatsen in de residentie Pekalongan met uitzondering van de ressorten der gemeenteraden van Pekalongan en Tegal” ddo. 21 December 1916, afgekondigd in de Javasche Courant van 2-Maart 1917 No. 18 en gewijzigd

bij verordening ddo. 9 December 1920, afgekondigd in de Javasche Courant van 31 December 1920 No. 105, welke regeling voor het regentschap Pekalongan van kracht is verklaard bij de provinciale overdrachtsverordening Midden-Java ddo. 26 Juni 1930.

- b. de verordening van den Gewestelijken Raad van Pekalongan „op het uitoefenen van beroep van het slachter, het verkoopen van vleesch en het houden van varkens in de residentie Pekalongan met uitzondering van de gemeenten Pekalongan en Tegal” ddo. 21 December 1916, afgekondigd in de Javasche Courant van 16 Februari 1917 No. 14 en gewijzigd bij verordening ddo. 9 December 1920 en 29 September 1922, achtereenvolgens afgekondigd in de Javasche Couranten van 11 Februari 1921 No. 12 en 17 November 1922 No. 92, welke regeling voor het regentschap Pekalongan van kracht is verklaard bij de provinciale overdrachtsverordening Midden-Java ddo. 26 Juni 1930.
- c. de nog niet afgekondigde door den raad vastgestelde slachtverordening ddo. 5 December 1931.

PEKALONGAN, 19 MAART 1932.

De Regent van Pekalongan,
SOERIO.

Deze verordening is goedgekeurd door den Gouverneur-Generaal bij besluit van 2 Juni 1932 No. 34.

De fd. Gouvernements Secretaris,
E. A. ZEILINGA.

Afgekondigd in het Provinciaal Blad dd. 11 Augustus 1932 (Bijvoegsel serie C No. 12).